

از هم گسیختن یک خوشه‌ی کروی

در اینجا می‌خواهیم حساب کنیم که تقریباً چه قدر انرژی لازم است که ستاره‌های یک خوشه‌ی کروی "از هم بگسلند". در یک خوشه‌ی نوعی حدود 10^6 ستاره هست که هر کدام جرمی در حدود $M_{\odot}$ خورشید دارند، $M_{\text{cl}} = 10^6 M_{\odot}$ ، این ستاره‌ها در کره‌ای به شعاع $R_{\text{cl}} = 50 \text{ pc}$ اند. سرعت فرار از چنین خوشه‌ای هست

$$v_0 = \left(\frac{2GM_{\text{cl}}}{R_{\text{cl}}} \right)^{1/2} = 13 \text{ km s}^{-1}.$$

پس انرژی ای که ستاره‌ای به جرم $m = 1 M_{\odot}$ باید داشته باشد تا از خوشه فرار کند هست

$$E_0 = \frac{1}{2} m v_0^2 = 2 \times 10^{48} \text{ J}.$$

برای از هم گسیختن تمام خوشه تقریباً به انرژی ای

$$E = 10^6 E_0 = 2 \times 10^{44} \text{ J}$$

نیاز است. این شاید زیاد به نظر برسد، اما باید آن را با انرژی‌های نوعی ای دیگری که ممکن است در دسترس باشد مقایسه کنیم — مثلاً انرژی ای که در تشکیل دوتایی‌ها ای نزدیک آزاد می‌شود.

انرژی ای که در تشکیل یک دوتایی آزاد می‌شود همان مقداری است که لازم است تا دوتایی را از هم بگسلد. محاسبه مثل مورد قبل است. اگر فاصله‌ی دو ستاره R باشد، آن وقت سرعت فرار ستاره‌ی 1 (با جرم M_1) از ستاره‌ی 2 (با جرم M_2) هست

$$v^2 = G M_2 / R.$$

$$E = \frac{1}{2} M_2 v^2 = \frac{G M_1 M_2}{2R}.$$

فرض کنید جرم هر کدام از ستاره‌ها $M_{\odot}$ باشد، و فاصله شان به اندازه‌ی شعاع یک کوتوله‌ی سفید، یعنی حدود $5 \times 10^6 \text{ m}$ باشد. این می‌تواند یک دوتایی ای بسیار نزدیک از کوتوله‌ها ای سفید، یا یک دوتایی ای کاملاً جدا از ستاره‌ها ای نتربونی باشد. در این صورت انرژی ای آزاد شده حدود $J = 10^{43}$ است. این خود ۱۰٪ انرژی ای لازم برای از هم گسیختن خوشه است. تشکیل دسته‌ای از چنین دوتایی‌ها بی به راحتی می‌تواند انرژی ای لازم برای بزرگ کردن، یا حتاً از هم گسیختن خوشه را فراهم کند.

Bernard Schutz: *Gravity from the ground up*, Cambridge University Press, 2003, p. 165 (Investigation 14.1)